Быў конь, аля з'ездзіўся – пра чалавека, які страціў свой уплыў на другіх, састарыўся.

Бэз Бога ні до прога – як сцвярджэнне, што без Бога і кроку не ступіш.

Бяля ня бяла, абы воду відзяла – пра неахайнае мыцце чаго-небудзь.

Відаць пана па халявах – пра фанабэрыстага чалавека, які хоча чым-небудзь выдзеліцца.

Гдзе мілосць, там згода, гдзе згода, там Буг – пра добрыя, цёплыя ўзаемаадносіны ў сям'і, якая жыве па загадах Божых.

Гультай за работу – мазоль за руку – пра чалавека, у якога ад непрывычнай фізічнай працы хутка націраюцца мазалі;

Дагнаў – не ўгадаў, паперадзіў – не ўгадзіў – пра чалавека, якому цяжка патрапіць словам і справай.

Дзетак узгадаваць – не грыбкоўназбіраць -- нялёгкая справа выгадаваць дзяцей.

Дзеўкі слізка кладка – лёс дзяўчыны залежыць ад учынкаў, умення сябе паводзіць.

Дзецко выгадоваць, цо косцёл збудоваць – вялікая адказнасць бацькоў у выхаванні дзяцей.

Еш, пакуль жывеш, як памрэш, то і калом не ўб'еш – гаворыцца як жартаўлівае пабуджэнне есці.

За добрым мужам, як за каменнай сцяной – пра добрае жыццё замужняй жанчыны, якой нічога не страшна.

Калі Бог не апусціць, то свіня не з'есць – пра залежнасць лёсу чалавека ад Божай волі.

Ласы на чужыя кілбасы – з неадабрэннем кажуць пра таго, хто сквапны, прагны да чужога.

Не лезь раней бацькі ў пекла – гаворыцца, калі хто-небудзь імкнецца апярэдзіць іншых, не давярае больш вопытным.

Не чынь кому тэго, цо тобе не міла - як парада кожнаму аб тым, як паводзіць сябе ў адносінах да другіх.

Пайшоў, як Барабан па крыж - пра чалавека, якому далі даручэнне, а ён не спяшаецца выконваць яго або доўга выконвае.

Пі, браце, пі, на старасць – торба і кій – як сцвярджэнне аб выніках пастаяннага ўжывання спіртнога чалавекам.

Покуль сонца ўзыдзе, раса очы выесць – пакуль дачакаешся чаго-небудзь жаданага, то прыйдзецца перанесці шмат гора.

Сам сібе згубіць, як чужую жану прыгалубіць – аб мужчыне, якому чужая жонка мілей за сваю.

Служка, вылезь з-под лужка – пра гультая, які чакае, што нехта прыйдзе і зробіць за яго справы.

Тшымай ензык за зэмбамі, бо заплаціш крвёў і лзамі – быць асцярожным у размове, не гаварыць лішняга, каб потым не прыйшлося адказваць за свае словы.

Цо добжэ, то мы, а цо кепска, то не мы – жартоўнае сцвярджэнне толькі аб добрых паводзінах і справах у пэўным месцы;

Цыпруку *і на полі месца мала - пра чалавека, якому заўсёды мала месца для работы.*

Цяжка *замужам, а няма дзявочай вёскі – як сцвярджэнне аб тым, што дзяўчатам патрэбна выходзіць замуж.*

Чорт *лапці падраў, пакуль пару сабраў – кажуць пра мужа і жонку, якія не ўступаюць адно аднаму па сваіх якасцях.*

Шэпты *хату губяць - таемныя размовы, якія становяцца прычынай сварак у хаце.*

Язык *без касцей - пра балбатлівага чалавека, які нагаворыць усяго, што хочаш.*

Якія *мы гаспадары, такія нашыя двары – кожны мае тое, што адпавядае яго становішчу.*

Як *мукі скрыня, дык і свіня гаспадыня – і абы-якая жанчына будзе добрай гаспадыняй, калі ў хаце дастатак.*

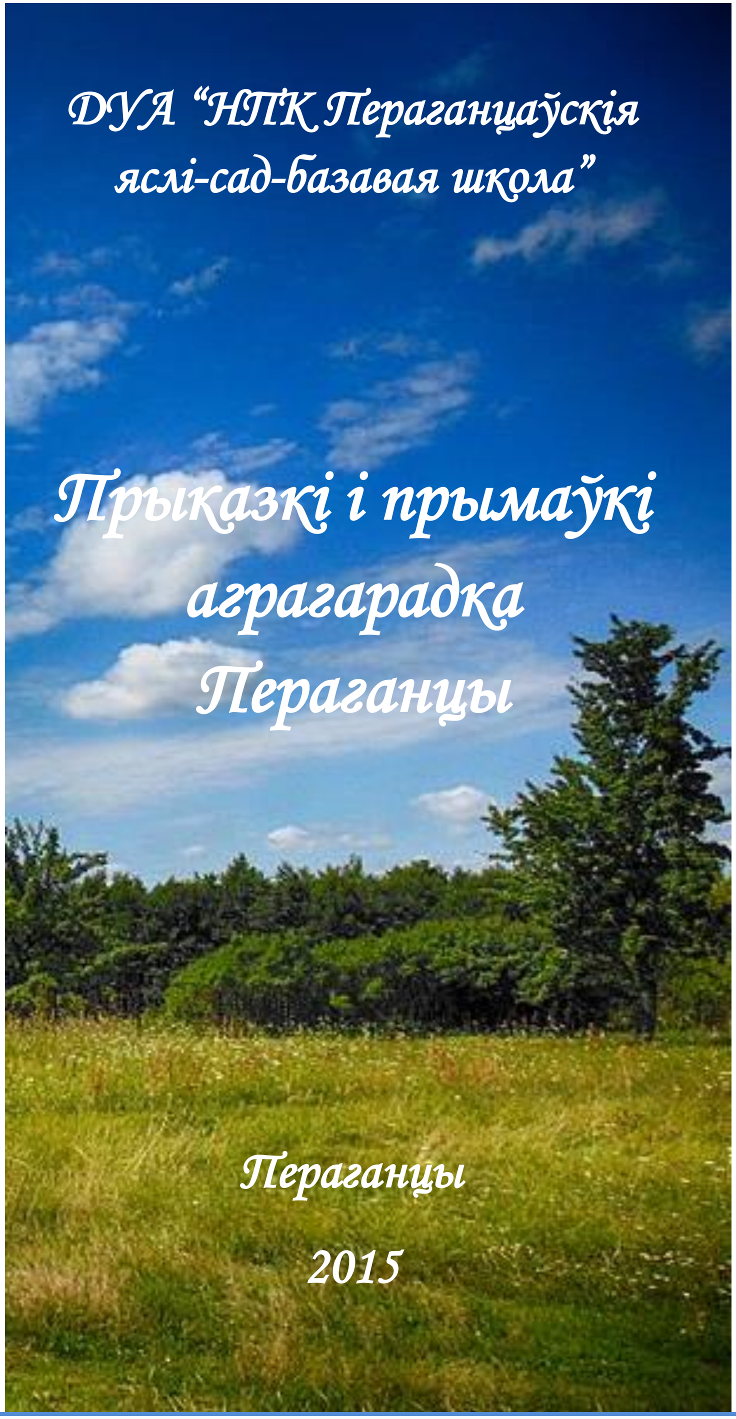

Складальнікі:

Рэспандэнты: *Сакалоўская Я.А., Раўлушэвіч Г.А., Марцінкевіч С.М., Ардзевіч Ф.Б., Стацэвіч Я.Б.*

Даследчыкі: *Кропа А.А., актыў музейнага пакоя "Сведкі мінуўшчыны"*

Кіраўнік: *Гражынская Я.Ч.*